



Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ (Ματθ. 9, 1 - 8)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Κάτω Σκαφιδωτή, στις 12/7/1984)

1. Διδαχή φωτισμού και ελέγχου

Ας δοξολογήσουμε και ας ευχαριστήσουμε τον Θεό που μας αξίωσε να τελέσουμε την θεία Λειτουργία. Και ας τον παρακαλέσουμε να μας δώσει φωτισμό για την ψυχή μας, συγχώρηση των αμαρτιών μας, δύναμη, ευλογία και προστασία για τη ζωή μας.

Στη θεία Λειτουργία ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μάς προσφέρει το σώμα του και το αίμα του, για την ευλογία και αγιασμό μας. Όποιος καταλάβει τι σημαίνει αυτό, θεωρεί την Θεία Λειτουργία τον πολυτιμότερο θησαυρό επάνω στη γη. Και χάριν της παρακολουθήσεώς της, δεν εμποδίζεται από τίποτα.

Αλλά πρέπει να πούμε και λίγα λόγια για την ωφέλεια της ψυχής μας. Την καλύτερη αφορμή μας την δίνει το άγιο Ευαγγέλιο. Γιατί ο λόγος του Χριστού είναι πάντοτε φως. Είναι πάντοτε οδηγητικός. Είναι πάντοτε γεμάτος από σοφία. Και μάλιστα σοφία όχι ανθρώπινη, αλλά από την σοφία του Θεού. Γι' αυτό ας προσπαθήσουμε να παρακολουθήσουμε τι μας είπε το σημερινό Ευαγγέλιο.

Ο Κύριος πήγε σε μία πόλη που λεγόταν Καπερναούμ. Εκεί μπήκε σε ένα σπίτι, μαζεύτηκε κόσμος πολύς και άρχισε να διδάσκει.

Τι δίδασκε ο Κύριος; Αστρονομία; Ιχθυολογία; Ιστορία; Ψυχολογία;

Όχι!

Δίδασκε πώς ο άνθρωπος θα καταλάβει σωστά την σχέση που πρέπει να έχει με τον εαυτό του και με Θεό. Δίδασκε τον κάθε άνθρωπο με λόγια απλά, πώς θα ρίξει μια ματιά, όχι στα «έξω» αλλά στα «μέσα». Πώς θα κοιτάξει, όχι μόνο την ομορφιά του κόσμου και θα ακούσει το κελάηδημα των πουλιών, αλλά και πώς θα ακούσει την φωνή της συνειδήσεώς του και πώς θα δει την κατάσταση της καρδιάς του.



Δίδασκε ο Κύριος και φώτιζε. Γιατί το μεγαλύτερο φως στον άνθρωπο είναι δεν είναι να ξέρει Αστρονομία ή Γεωλογία. Το μεγαλύτερο φως είναι να μπορεί να ξέρει κάποιος τον αληθινό εαυτό του. Και ακόμη περισσότερο να ξέρει τι σχέση έχει προς τον Θεό. Ήταν λοιπόν η διδασκαλία του Κυρίου μας προς τον λαό, φως. Ήταν όμως και κάτι άλλο.

2. Υπόδειγμα πνευματικού ελέγχου

Ανάμεσα στον κόσμο που άκουγε τον Χριστό ήταν και μερικοί φαρισαίοι, υποκριτές. Οι οποίοι δεν είχαν πάει να ωφεληθούν. Αλλά είχαν πάει να ακούσουν κάτι για να βρουν αφορμή να τον κατηγορήσουν. Δεν είχαν πάει σαν άνθρωποι ειλικρινείς, σαν άγγελοι; Αλλά είχαν πάει σαν σατανάδες.

Ενώ λοιπόν ο Κύριος δίδασκε, του έφεραν ένα παράλυτο για να τον θεραπεύσει.

Ο Κύριος είπε στον παράλυτο: «Τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου». Σου τις συγχωρώ τις αμαρτίες σου.

Ακούοντας αυτά τα λόγια οι φαρισαίοι είπαν:

-Απ, το πιάσαμε το λαυράκι μας. Τι ωραία πράγματα που μας λέει!

Και άρχισαν να μουρμουρίζουν: «Ποιός μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες εκτός από τον Θεό;»

Όμως ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είναι πάντοτε αγαθός και φιλόανθρωπος.

Τον μισούν, αλλά δεν μισεί.

Τον καταδιώκουν αλλά δεν καταδιώκει.

Τον συκοφαντούν αλλά δεν συκοφαντεί.

Και ενώ είχε το δικαίωμα και έπρεπε ορισμένες στιγμές, κατά δικαιοσύνην, γιατί έτσι τους άξιζε μερικών, να τους καταραστεί· ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, πάντοτε ευλογούσε. Όπως ακούσαμε στο ωραιότατο αποστολικό ανάγνωσμα τον απόστολο Παύλο να μας δίνει την εντολή: «ευλογείτε, μη καταράσθε»

Και όταν του εφέροντο ύπουλα ο φιλάγαθος Κύριός μας, είχε τον πόθο να



φωτίσει τις καρδιές τους.

Πώς;

Τους έλεγχε. Τι είναι ο έλεγχος;

Ο έλεγχος, αδελφοί μου, είναι δύο ειδών. Έλεγχος που προέρχεται από κακία και εξαγριώνει και έλεγχος που προέρχεται από αγάπη και φωτίζει.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ενεργώντας με τον έλεγχο της αγάπης, της στοργής, της καλωσύνης, της πατρικής φροντίδας, λέει στους φαρισαίους:

-Διατί διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις υμών πονηρά;

Τι κάνει; Εξετάζει μία πραγματικότητα. Και φέρνει στο φως εκείνα που μερικοί μουρμούριζαν μεταξύ τους και τα «διελογίζοντο» στα βάθη της καρδιάς τους. Δηλαδή πράγματα που δεν τα ήξερε κανένας. Γιατί τα βάθη της καρδιάς δεν έχει τη δύναμη να τα διαβάσει μάτι ανθρώπου. «Βαθεία καρδιά παρά πάντα». Το πιο βαθύ και άγνωστο, το πιο σκοτεινό πράγμα από όλα είναι η καρδιά· για μας. Για τον Θεό όμως που είναι καρδιογνώστης και η καρδιά είναι καθαρό νερό, γαλάζιος ουρανός, γυαλί διαφανές. Γι' αυτό ο Κύριος είπε: «Τι διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις υμών πονηρά;» Τους εξετάζει. Πώς τους εξετάζει; Με καλωσύνη.

Και πώς μαλώνει ο Κύριος; Με μεγαλύτερη καλωσύνη.

Ας δούμε τι τους λέει:

-Να σας ρωτήσω κάτι; Πέστε μου; Τι εστί ευκοπώτερον. Τι στοιχίζει πιο λίγες θερμίδες; Να πω: «Συχωρεμένες οι αμαρτίες σου», ή να πω: «σήκω πάρ' το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου;»

Τι ήθελε να τους πει με αυτό;

-Εσείς, αυτή την στιγμή σκέπτεσθε σαν άνθρωποι. Κάνετε υπολογισμούς μυστικούς. Και νομίζετε πως θα με πιάσετε στη φάκα, χωρίς εγώ να καταλάβω τίποτα. Βλέπετε πόσο έχετε πλανηθεί;

Αυτός είναι ο έλεγχος που γίνεται όχι για να εξαγριώσει, αλλά για να φωτίσει και να θεραπεύσει. Να φωτίσει καρδιά και διάνοια και να αγιάσει ολόκληρο τον άνθρωπο.

3. Πληρώνουμε και φεύγουμε



Αλλά ας προσέξουμε και κάτι άλλο. Πηγαίνουν τον άρρωστο στο Χριστό και τι ζητάνε; Να του πει: «σήκω και πήγαινε στο σπίτι σου». Απλά και σκέτα την υγεία. Σαν τι αντιμετωπίζουν τον Χριστό; Σαν γιατρό! Θα ήταν πρόθυμοι να του δώσουν και λίγους παράδες.

-Κάνε το καλό και ότι μπορούμε, ότι εξαρτάται από εμάς πληρώνουμε!

Ο Χριστός αδελφοί μου, είναι πάντοτε φως, θεραπεία, αγιασμός.

Και ξέρει ότι δεν κάνει η θεραπεία του άρρωστου να τον αφήσει, και αυτόν και τους συγγενείς του και όλο τον λαό που ήταν εκεί στο σκοτάδι. Και να μείνουν με την εντύπωση ότι η αρρώστια ήταν μόνο σωματική και δεν έχει καμιά σχέση με την ψυχή και την καρδιά.

Ο άνθρωπος είναι ένας. Το σώμα επιδρά στην ψυχή και ψυχή επιδρά στο σώμα. Γι' αυτό λέει ωραιότατα το γνωστό τροπάριο: «Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί το σώμα, ασθενεί μου και η ψυχή».

Να γιατί ο Χριστός είπε στον παράλυτο: «Τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου».

Αιτία της αρρώστιας σου είναι η αμαρτία. Με τα λόγια αυτά ο Χριστός ήθελε να πει και κάτι ακόμη πιο βαθύ: Μπορεί το σώμα να είναι γερό αλλά η ψυχή να είναι βαρειά άρρωστη. Και η αρρώστια της ψυχής είναι χειρότερη από την αρρώστια του σώματος. Η αρρώστια του σώματος μπορεί να περάσει και η αρρώστια της ψυχής να μείνει.

Η αρρώστια του σώματος διαπιστώνεται. Η αρρώστια της ψυχής δεν διαπιστώνεται πάντοτε. Ανοίχτε λοιπόν καλά τα μάτια της ψυχής σας, λέει ο Χριστός. Στρέψετε την προσοχή σας περισσότερο από όσο στο σώμα, στον έλεγχο της συνειδήσεως. Ακούστε την φωνή της που σας λέει: «κάτι δεν πάει καλά». Φροντίσατε για την θεραπεία της ψυχής σας. Το σώμα μπορεί να γίνει καλά, αλλά και αν δεν γίνει καλά, μια ημέρα θα τελειώσει την επίγεια πορεία του. Γιατί θα ρθει μια γενική αρρώστια, που λέγεται θάνατος, και θα το μεταβάλλει σε σαπίλα και φθορά, σε βρώμα και δυσωδία.

Αλλά η ψυχή η οποία είναι αιώνια, πρέπει να βρεθεί υγιής, ενώπιον του θρόνου του μεγάλου Θεού και σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, για να πάρει την αμοιβή των αγαθών έργων.

Διαφορετικά, θα δεχθεί μία φοβερή αιώνια τιμωρία.

Γι' αυτό ας φροντίζουμε με κάθε τρόπο για την υγεία της ψυχής μας. Αυτή



είναι η διδασκαλία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Όχι αστρονομία, όχι φιλολογία, όχι αρχαιολογία, αλλά φως στη σχέση του ανθρώπου με τον εαυτό του και με τον Θεό. Πως ο άνθρωπος γίνεται «άνθρωπος του Θεού» πάνω στη γη, και πως γίνεται άξιος να κληρονομήσει την αιώνιο ζωή και μακαριότητα μαζί με την υπεραγία Δέσποινα Θεοτόκο, τους αγίους Αποστόλους και όλους τους αγίους.

4. Άνοιξε τα παράθυρα

Αφού ο Κύριος είναι για μας φως, έλεγχος και θεραπεία, φροντίζουμε να βρούμε το φως της διδασκαλίας του; Αναζητήσαμε ποτέ με πόθο και με αγωνία τη διδασκαλία του; Επιδιώξαμε να ακούσουμε τον λόγο του; Να διαβάσουμε τα ιερά βιβλία της Εκκλησίας;

Εκείνη την εποχή, ο Κύριος, σωματικώς ένας πάνω στη γη, πήγε σε πέντε, δέκα, πενήντα, πεντακόσια χωριά. Τώρα ο Κύριος είναι απών σωματικώς, αλλά με το Ευαγγέλιό του, τον λόγο του και τα μυστήρια είναι παντού. Όπου και αν είμαστε είναι δυνατόν να έχουμε το φως του. Ας αρχίζουμε και διαβάζουμε. Γιατί τι διαβάζουμε; Εκείνα που είπε τις ιερότερες στιγμές της ζωής του, την αποκάλυψη του αγίου θελήματός του. Ο λόγος του είναι πάντοτε για μας φως και έλεγχος.

Όταν φύγει η νύχτα και λάμψει ο ήλιος, τυχαίνει να περάσει από κάποιο μικρό άνοιγμα στα παράθυρα μία λεπτή ακτίνα φωτός. Έξω μπορεί νάναι μεσημέρι, μέσα στο δωμάτιο, δεν περνά παρά μόνο ένα ελάχιστο φωτάκι. Αν το δούμε λέμε: «Μπα ξημέρωσε;» Αν αφήσουμε το παράθυρο κλειστό, δεν βλέπουμε. Το λίγο φως που μπαίνει δεν είναι αρκετό. Απλά βλέπουμε ότι κάτι περνάει και γλυκαίνει λίγο το σκοτάδι.

Οπότε τι κάνουμε;

Ανοίγουμε το παράθυρο και το δωμάτιο γεμίζει φως. Τόσο πολύ που μπορούμε να περάσουμε ακόμη και την βελόνα.

Κατά τον ίδιο τρόπο αδελφοί μου, κάποια στιγμή βλέπουμε να μπαίνει στη σκοτισμένη από τα πάθη καρδιά μας από κάποια «σχισμάδα», -τον έλεγχο- μια ακτίνα φωτός της χάρης του Θεού. Μην την προσπεράσουμε. Γιατί μας λέει ότι κάτι δεν πάει καλά μέσα μας και χρειάζεται διόρθωση. Ας ανοίξουμε τα παράθυρα της ψυχής μας να γεμίσει φως. Και τότε ας κάνουμε βαθύ έλεγχο στον εαυτό μας, στην πνευματική μας κατάσταση. Πολύ φως θα βρούμε στην ιερή εξομολόγηση και στη μελέτη του λόγου του Θεού. Έτσι θα καταλάβουμε



αληθινά τον εαυτό μας και θα γίνουμε αληθινοί δούλοι του Θεού. Αμήν.-